

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/74/2013
Identifikačné číslo spisu:	4412010253
Dátum vydania rozhodnutia:	22.01.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Burger
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:4412010253.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom 22. januára 2014 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Burgera a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Aleny Šiškovéj v trestnej veci proti obvinenému U. W. , pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. e/ Trestného zákona, o dovolaní obvineného, podaného prostredníctvom obhajcu JUDr. Richarda Schwarza, advokáta v Bratislave, proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 24. júla 2013, sp. zn. 2To 58/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného U. W. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky zo 16. mája 2013, sp. zn. 3T 79/2012, bol obvinený U. W. uznaný za vinného zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, písm. c/, /písm. d/, ods. 2 písm. e/ Trestného zákona na skutkovom základe, že

od presne nezisteného času, v letných mesiacoch roku 2011 do dňa 7. novembra 2011 v priestoroch rodinného domu číslo 230/15, na Námestí Slobody v obci Palárikovo, si nezisteným spôsobom zadovážoval, pomocou špecializovaného zariadenia pestoval a prechovával rastliny rodu Cannabis, zaradené do I. skupiny omamných látok v zmysle zákona číslo 13/2004 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon číslo 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení zákona číslo 260/1999 Z. z., tieto boli u neho zaistené pri domovej prehliadke dňa 7. novembra 2011 konkrétne:

- v plastovej potravinárskej nádobke úlomky šišiek o hmotnosti 21,20 g, s koncentráciou THC 12,4 % hmotnostných, čo zodpovedá 88 až 212 obvykle jednorazovým dávkam,
- v sklenenom pohári vysušená rastlina o hmotnosti 247,10 g s koncentráciou THC 12,2 % hmotnostných, čo zodpovedá 1 005 až 2 471 obvykle jednorazovým dávkam,
- v kovovej magnetickej drvičke zvyšky rastliny o hmotnosti 0,38 g, s koncentráciou THC 17,4% hmotnostných, čo zodpovedá 2 až 4 obvykle jednorazovým dávkam,

- v plastovej taške ružovej farby, najemno rozdrvený rastlinný materiál o hmotnosti 96,50 g s koncentráciou THC 3,8 % hmotnostných, čo zodpovedá 193 až 367 obvykle jednorazovým dávkam,
- v sklenenom pohári s označením COOP Jahodový džem úlomky šišiek o hmotnosti 10,76 g s koncentráciou THC 13,2 % hmotnostných, čo zodpovedá 47 až 108 obvykle jednorazovým dávkam,
- v papierovom vreci súkvetie šišiek o hmotnosti 1 347,10 g, s koncentráciou THC 14,9 % hmotnostných, čo zodpovedá 6 691 až 13 471 obvykle jednorazovým dávkam,
- v papierovom vreci nevysušené rastliny o hmotnosti 554,70 g, po vysušení a odpreparovaní 112,16 g, s koncentráciou THC 2,1 % hmotnostných, čo zodpovedá 224 až 236 obvykle jednorazovým dávkam, pričom hodnota zaistených rastlín je v rozpätí od 19 527,50 € až 87 825 €.

Okresný súd uložil obvinenému U. W. podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona a § 38 ods. 2 Trestného zákona, bez poľahčujúcich okolností v zmysle § 36 Trestného zákona a bez priťažujúcich okolností v zmysle § 37 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov. Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona súd obvineného pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia. Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Trestného zákona mu súd uložil ochranný dohľad v trvaní 1 (jeden) rok.

Na základe odvolania obvineného Krajský súd v Nitre rozsudkom z 24. júla 2013, sp. zn. 2To 58/2013, podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/ Trestného poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Nové Zámky v celom rozsahu a uznal obvineného U. W. za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. e/ Trestného zákona na skutkovom základe, že

od presne nezisteného času roku 2011 do dňa 7. novembra 2011 v priestoroch rodinného domu číslo 230/15, na Námestí Slobody v obci Palárikovo, si nezisteným spôsobom zadovážil, prechovával a pomocou špecializovaného zariadenia pestoval rastliny rodu Cannabis, zaradené do I. skupiny omamných látok v zmysle zákona číslo 13/2004 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon číslo 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení zákona číslo 260/1999 Z.z., ktoré boli u neho zaistené pri domovej prehliadke dňa 7. novembra 2011 konkrétne:

- v plastovej potravinárskej nádobke úlomky šišiek o hmotnosti 21,20 g s koncentráciou THC 12,4 % hmotnostných, čo zodpovedá najmenej 42 obvykle jednorazovým dávkam,
- v sklenenom pohári vysušená rastlina o hmotnosti 247,10 g, s koncentráciou THC 12,2 % hmotnostných, čo zodpovedá najmenej 494 obvykle jednorazovým dávkam,
- v plastovej taške ružovej farby, najemno rozdrvený rastlinný materiál o hmotnosti 96,50 g, s koncentráciou THC 3,8 % hmotnostných, čo zodpovedá najmenej 193 obvykle jednorazovým dávkam,
- v sklenenom pohári s označením COOP Jahodový džem úlomky šišiek o hmotnosti 10,76 g, s koncentráciou THC 13,2 % hmotnostných, čo zodpovedá najmenej 21 obvykle jednorazovým dávkam,
- 83 kusov vetvičiek sušenej rastliny, z ktorých hmotnosť súkvetia - šišiek bola celkove 1 347,10 g, s koncentráciou THC 14,9 % hmotnostných, čo zodpovedá najmenej 2 694 obvykle jednorazovým dávkam,
- nevysušené rastliny o hmotnosti 554,70 g, po vysušení a odpreparovaní 112,16 g s koncentráciou THC 2,1 % hmotnostných, čo zodpovedá najmenej 224 obvykle jednorazovým dávkam, pričom celkové množstvo zaistenej rastliny rodu Cannabis je najmenej 1 834,82 g zodpovedajúce najmenej 3 668 obvykle jednorazovým dávkam v hodnote najmenej 8 420 €.

Krajský súd obvinenému U. W. uložil podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, za nezistenej priťažujúcej a poľahčujúcej okolnosti, s použitím § 38 ods. 2, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov. Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia. Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona obvinenému uložil ochranný dohľad vo výmere 1 (jeden) rok.

Proti rozsudku Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 2To 58/2013, z 24. júla 2013 podal obvinený

prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. i/ Trestného poriadku.

Obvinený uviedol, že bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu (§ 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku) tým, že Okresný súd Nové Zámky i Krajský súd v Nitre zamietli návrh na vypočutie svedka - znalca Dr. Blahovca ako znalca z odboru farmácie, i keď ho okresný súd niekoľkokrát predvolal na pojednávanie a považoval ho za potrebné vypočuť (výpoveď tejto osoby bola zabezpečená v prípravnom konaní na základe telefonického dožiadania). Keďže znalec Dr. Blahovec sa na pojednávanie nedostavil, žiadali predvolať iného znalca z odboru farmácie. Znalec mal posúdiť zloženie zdravotnej masti, ktorú obvinený vyrábal z rastlín konope, technologický postup výroby, množstvo rastlín konope potrebných na jej výrobu ako aj skutočnosť, či jej výroba podlieha povoliavaciemu konaniu.

Ďalšia námietka obvineného smerovala k objasneniu hmotnosti stopy číslo 9, ktorá je uvedená v rozsudku vo výške 1 347,10 g. Na hlavnom pojednávaní dňa 20. septembra 2012 znalkyňa Zliechovcová jednoznačne potvrdila po nazretí do fotodokumentácie na č. l. 132, že v zobrazenom stave uvedený materiál k expertíze nebol predložený. Pri expertíze bol predložený materiál bez hlavných stoniek uvedenej rastliny. Znalkyňa uviedla, že hlavná stonka a rozkonárené stonky sú považované za neupotrebitelnú časť. Podľa názoru obvineného znalkyňa pri znaleckom skúmaní do celkovej hmotnosti drogy zahrnula aj neupotrebitelné časti rastliny - stonky. Pokiaľ ide o hmotnostné kritérium, po neprihliadnutí súdu na stopu číslo 9, správna hmotnosť sušenej marihuany by bola vo výške 488,10 g, čo zodpovedá maximálne 976 obvykle jednorazovým dávkam drogy. Z uvedeného vyplýva, že v zmysle oznámenia Národnej protidrogovej jednotky v Nitrianskom kraji bola v štvrtom štvrtroku 2011 hodnota jednej dávky vo výške 2,50 až 5 €, t.z., že hodnota zaistených rastlín by bola vo výške 2 440 €. V danom prípade právna kvalifikácia skutku nezodpovedá právnej kvalifikácii uvedenej v rozsudku Krajského súdu v Nitre, čo má zásadný význam aj z hľadiska výšky trestnej sadzby a výmery uloženého trestu.

Obvinený ďalej poukazuje na tú skutočnosť, že v trestnom konaní boli zničené vecné dôkazy bez príslušného rozhodnutia prokurátora alebo policajta podľa interného právneho predpisu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, čiastka 71 zo dňa 30. decembra 2010, čl. 42 ods. 8, čím bolo znemožnené vykonanie „kontrolného“ znaleckého posudku ohľadne celkovej hmotnosti zaisteného materiálu.

Na záver obvinený žiada, aby dovolací súd rozhodol o dovolaní a zároveň, aby rozhodol aj o započítaní väzby v inej trestnej veci do jeho výkonu trestu, pretože to neurobil ani okresný ani krajský súd.

K dovolaniu sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky, ktorý je toho názoru, že nie je daný ani jeden z dovolacích dôvodov uvedených obvineným. Žiadnym spôsobom nebolo porušené právo obvineného na obhajobu, keďže od samého začiatku prípravného konania mal obvinený zvoleného obhajcu, ktorý sa zúčastnil na jednotlivých vyšetrovacích úkonoch a o všetkých vyšetrovacích úkonoch bol upovedomený. Dôkazy boli zabezpečené v potrebnom rozsahu, zákonným spôsobom a boli správne súdmi vyhodnotené, preto nie je daný ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Trestného poriadku. Dovolateľ v dovolaní dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku ničím neodôvodnil.

Prokurátor sa však vo svojom vyjadrení nestotožnil s rozhodnutím Krajského súdu v Nitre vo výroku o uloženom treste, pretože podľa jeho názoru neboli splnené podmienky pre použitie ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu obvinenému predovšetkým z dôvodu absencie ktorejkoľvek poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 Trestného zákona s prihliadnutím na jeho predchádzajúci život.

Z uvedených dôvodov prokurátor navrhol, aby dovolací súd podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) na základe podaného dovolania zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), bolo podané

oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Trestného poriadku), za splnenia ustanovenia § 373 Trestného poriadku v zákonnej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku), ale súčasne zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku.

Dovolanie, ako mimoriadny opravný prostriedok, umožňuje oprávneným osobám namietať zásadné porušenie procesnoprávných a hmotnoprávných ustanovení v rozhodnutiach súdov, a to z dôvodov, ktoré sú taxatívne upravené v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. n/ Trestného poriadku.

V zmysle § 374 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie už pri jeho podaní musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa vytýkajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo.

V poradí prvý dovolací dôvod uvádzaný obvineným sa týkal porušenia jeho práva na obhajobu.

Právo na obhajobu v sebe zahŕňa právo na osobnú obhajobu, právo nechať sa obhajovať obhajcom, ktorým môže byť len advokát, právo na povinnú obhajobu, ako aj povinnosť orgánov činných v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňovať okolnosti svedčiace v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávať dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie. Zároveň predstavuje vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva.

Obvinený považoval za porušenie práva na obhajobu to, že krajský súd zamietol jeho návrh na výsluch znalca z odboru farmácie. Tento mal posúdiť zloženie zdravotnej masti, vyrábanej obvineným z rastliny konope. Obvinený sa domnieva, že súd úplne ignoroval dôkazy vyznievajúce v jeho prospech. Takýmto dôkazom mal byť aj dôkaz o hmotnosti stopy č. 9, ktorá v dôsledku pochybenia znalkyne Zliehovcovej pri znaleckom skúmaní, mala byť vyňatá z dôkazov. Na základe toho sa mala zmeniť právna kvalifikácia skutku uvedená v rozsudku Krajského súdu v Nitre. Taktiež namietal, že „kontrolný“ znalecký posudok, ktorého vypracovanie obvinený navrhol, nebolo možné zabezpečiť z dôvodu likvidácie zaisteného materiálu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že práve tieto námietky opakovane vznášal obhajca obvineného v priebehu trestného konania. S uvedenými námietkami a závermi obvineného sa dovolací súd nestotožňuje. Z odôvodnení napadnutých rozhodnutí (zvlášť odvolacieho súdu) vyplýva, že súdy sa námietkam obvineného dôsledne venovali. Najvyšší súd preto na závery konajúcich súdov uvedené na strane 4 až 8 odôvodnenia rozhodnutia súdu druhého stupňa a na strane 7 až 11 odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa poukazuje. Rovnako rozhodnutie súdu o zamietnutí návrhov obvineného na doplnenie dokazovania, nemožno považovať za porušenie práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku. Dovolací dôvod pod § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku teda naplnený nebol.

Čo sa týka dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Trestného poriadku, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom (pochybenie znalkyne pri stope č. 9), k tomu dovolací súd uvádza, že súdy prvého a druhého stupňa vykonali dokazovanie zákonným spôsobom.

Napriek tomu, že obvinený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku ničím neodôvodnil, Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že pokiaľ ide o tento dovolací dôvod, z tohto ustanovenia vyplýva, že dovolací súd nepreskúmava skutkové zistenia, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie súdu, teda nepreskúmava ani úplnosť skutkových zistení ani hodnotenie dôkazov a pod. Rozsah jeho prieskumnej povinnosti je vždy vymedzený len dovolacím dôvodom, pre ktorý je dovolanie podané. Prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu dovolacieho dôsledne vychádza zo zásady, že trestné konanie je založené na princípe dvojinstančnosti. Dovolanie ani prostredníctvom tohto dovolacieho dôvodu nenahrádza riadne opravné prostriedky, ani iné mimoriadne opravné prostriedky.

Na podklade tohto dovolacieho dôvodu teda nie je možné posudzovať a hodnotiť správnosť a úplnosť ustáleného skutkového stavu v zmysle § 2 ods. 10 Trestného poriadku. Ani preverovať úplnosť vykonaného dokazovania a správnosť hodnotenia jednotlivých dôkazov podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku, pretože to sú otázky upravené normami procesného práva a nie práva hmotného.

V rámci tohto dovolacieho dôvodu je teda vylúčené uplatňovanie námietok proti skutkovým zisteniam pre ich nesprávnosť alebo neúplnosť. Vo vzťahu k zistenému skutku možno namietat iba to, že tento mal byť posúdený ako iný trestný čin, resp. že skutok nevykazuje znaky žiadneho trestného činu.

Nevykonanie dokazovania v rozsahu požadovanom obvineným a hodnotenie dôkazov spôsobom, ktorý nezodpovedá predstavám obvineného, nie je možné uplatniť ako dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku. Najvyšší súd preto konštatuje, že ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ nebol naplnený.

Pokiaľ prokurátor v písomnom vyjadrení k dovolaniu obvineného poukazuje na nesprávne použitie ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu odsúdenému, Najvyšší súd Slovenskej republiky poznamenáva, že dovolací súd je podľa § 385 ods. 1 Trestného poriadku viazaný len dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Pretože v tejto dovolaní napadnutej časti nebolo podané dovolanie v neprospech obvineného, dovolací súd v zmysle zásady zákazu „reformatio in peius“ (zákaz zmeny k horšiemu) nemohol napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušiť a sám uložiť obvinenému trest.

Obvinený U. W. v závere dovolania požiadal dovolací súd, aby rozhodol o započítaní jeho väzby v inej trestnej veci (nekonkretizovanej), pretože tak neurobil ani okresný ani krajský súd.

Podľa § 414 ods. 1 Trestného poriadku o započítaní väzby a trestu rozhodne predseda senátu uznesením. Väzba sa započítava podľa stavu ku dňu nariadenia výkonu trestu, a to od času, keď osobná sloboda obvineného bola obmedzená.

Príslušným na rozhodnutie je predseda senátu, resp. samosudca súdu určeného podľa § 406 ods. 2 Trestného poriadku, teda rozhodnutie vykonáva, prípadne jeho výkon nariaďuje ten orgán, ktorý rozhodnutie vydal.

Z uvedeného vyplýva, že Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto veci nie je príslušným súdom na rozhodnutie o započítaní väzby a trestu.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že nie sú splnené dôvody dovolania predpokladané ustanovením § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. i/ Trestného poriadku, preto dovolanie obvineného U. W. na neverejnom zasadnutí ako nedôvodné podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.